

vyměřiti dlužno se zřetelem ku zvláštním okolnostem jednotlivého případu (§ 394 ex. ř.).

3. Výkon povoleného opatření místo nemá — pokud nebylo zrušeno na základě podaného rekursu — uplynulo-li více jak měsíc od toho dne, kterého straně návrh činící doručením usnesení bylo povolení ohlášeno neb oznámeno (§ 396 ex. ř.).

X. Odpor.

Proti povolení prozatímního opatření může odpůrce strany ohrožené vznést odpor, ač nebyl-li již před vynesením usnesení vyslechnut. Odpor musí být vznesen do 14 dní po doručení usnesení u toho soudu, u kterého návrh na povolení prozatímního opatření podán byl. Vznesením odporu nestaví se výkon opatření (§ 397 ex. ř.). Ku vznesenému odporu sluší o vhodnosti a přiměřenosti povoleného opatření ústně jednati a usnesením rozhodnouti. Soud může potvrzení, změnu nebo zrušení učiněného opatření učiniti závislým na složení jistoty, kterou dle volného uvážení určí (§ 398 ex. ř.).

XI. Zrušení nebo omezení učiněného opatření.

Kromě případů zrušení opatření v §§ 386 a 391 ex. ř. uvedených může býti žádáno za zrušení neb omezení a sice i po odmítnutí odporu dle § 397. vzneseného:

1. bylo-li nařízené opatření provedeno ve větším objemu, než-li ku zajištění ohrožené strany nutno;

2. změnily-li se mezi tím poměry, vzhledem k nimž prozatímní opatření povoleno bylo, do té míry, že není více potřebí, aby dále trvalo toto opatření ku zajištění strany, k jejímuž návrhu bylo učiněno.

3. poskytne-li odpůrce ohrožené straně vyhrazenou nebo jinakou jistotu soudu za dostatečnou se jevící a podá-li výkaz o tom;

4. byl-li nárok strany ohrožené, pro níž prozatímní opatření bylo povoleno, uspokojen nebo právoplatně odmítnut, nebo jeho zánik právoplatně zjištěn. O takovýchto návrzích má rozhodnouti — byly-li podány v době, kdy spor ve věci hlavní se ještě vede — usnesením procesní soud první instance, ve všech ostatních případech ten soud, u něhož podán byl návrh na povolení prozatímního opatření. Rozhodnutí předcházetí má ústní jednání (§ 399 ex. ř.). Jistota složená ohroženou stranou ku krytí výloh nebo nároků na náhradu škody (§§ 390 a 398 ex. ř.) smí se jí vydati teprve po uplynutí 14 dní počítaje od té doby, kdy nabylo moci práva usnesení, jímž prozatímní opatření zrušeno bylo (§ 400 ex. ř.).

Oprava tisková.

Periodické tiskopisy jsou povinny opravy za jistých podmínek ať již proti zaplacení nebo bezplatně přijmouti. Dle § 19 tisk. zák. (čl. II. zák. ze dne 15. října 1868 č. 192 ř. z.) musí periodický tiskopis každou opravu skutečností v něm uveřejněných (lhostejno tu jest, zdali zpráva ta bona fide byla uveřejněna, zdali byla původní či bez udání pramene odjinud otištěna, zdali okolnost dotyčná úplně jest nepravdiva či byla-li změněna tím, že jisté skutečnosti byly zamlčeny nebo nesprávně vylíčeny, plen. roz. kas. dv. ze dne 17. dubna 1890 sb. č. 1342) k žádosti úřadu nebo zúčastněných osob soukromých (i společností nebo spolků) uveřejniti opravu v nejbližším nebo ve druhém čísle nebo sešitě po podání jejím a to jak co do místa zařazení tak i co do písma tímž způsobem, jakým inkriminovaný článek byl vytištěn. Oprava (i když by mohla býti odmítnuta,

(plen. roz. kas. dv. ze dne 17. dubna 1890 č. sb. 1342) musí býti otištěna beze změny a bez jakýchkoli doplňků.

K úředním opravám, jež periodické tiskopisy povinny jsou přijati, nesmí v témž čísle ani dodatky ani poznámky býti připojeny (§ 22 al. 1 a 2 tisk. z.). Přestoupení těchto předpisů tresce se jako přestupek peněžitou pokoutou od 20 do 200 zl. (§ 22 al. 4 tisk. z.).

Bezplatně musí periodický tiskopis uveřejniti

a) úřední opravy bez ohledu k jich objemu;

b) opravy pocházející od osob soukromých (i tenkrát, bylo-li soudem uveřejnění její nařízeno) jen potud, pokud nepřesahuje jich objem dvojnásobného objemu článku, proti němuž směřuje; při tom bere se za základ objem článku celého, nikoli pouze míst závadných (plen. roz. kas. s. ze dne 17. dubna 1890 č. 1342). Přesahuje-li oprava tuto míru, musí býti obvyklé poplatky zapraveny. O tom, že za přijetí opravy bylo žádáno, budiž na požádání vydáno osvědčení (§ 19, al. 2. a 3. tisk. zák.).

Odmítne-li zodpovědný redaktor opravu, má se úřad nebo soukromá osoba obrátiti bezprostředně na okresní soud jsoucí v sídle sborového soudu I. instance, v jehož obvodu přestupek byl spáchán (§ 485 tr. ř.), jenž v té věci bez průtahu, pokud možno ve 24 hodinách nález má vydati. Uzná-li soud odpor redaktorův za bezdůvodný, uloží mu peněžitou pokutu od 20 do 200 zl. a rozhodne, že oprava v žádané formě má býti uveřejněna, jakož i že vydávání tiskopisu až do splnění této povinnosti se zastavuje. Odvolání podané proti části rozsudku, již ukládá se redaktoru povinnost opravu přijmouti, nemá účinku odkladacího (§ 21 tisk. zák.; čl. II. zák. ze dne 15. října 1868 č. 142 ř. z.).

Oprava výroku porotců (§ 331 tr. ř.).

Výrok porotců o otázkách jim předložených (verdikt), jelikož tvoří základ rozsudku, musí býti jasný, určitý, souvislý a úplný. O tom, zdali výrok porotců těmto požadavkům vyhovuje, rozhoduje sborový soud, jenž, shledá-li, že verdikt jest nejasný, neúplný nebo že sám si odporuje, má porotce k jeho opravě vyzvati a tudíž k opětné poradě o předložených otázkách je vybídnouti (řízení moniturní). Tomuto vyzvání musí předcházeti nález sborového soudu o nedostatčnosti výroku porotců, jež vydá soud k návrhu některé strany neb z povinnosti úřední, při čemž může též dojíti k doplnění nebo změně otázek zejména též připojením otázky eventualní (roz. kas. s. ze dne 22. září 1876 sb. č. 123). Předseda soudu má porotce upozorniti, že změnití mohou toliko výrok jenž jest předmětem řízení moniturního. Řízení toto může býti potud opakováno, pokud nedocílí se přesného výroku porotců; po prohlášení rozsudku oprava tato již místa nemá (roz. kas. dv. ze dne 2. května 1881 sb. č. 334).

Nebylo-li moniturní řízení provedeno, ačkoli výrok porotců v naznačeném směru byl vadný, jest to absolutním důvodem zmatečnosti (§ 344, č. 9 tr. ř.).

Osobování si vlastnosti veřejného úředníka jest:

1. zločinem podvodu, vezme-li kdo za okolností § 197 tr. z. vypočtených na se povahu veřejného úředníka aneb předstírá-li listivě nějaký vrchnostenský rozkaz aneb nějaké zvláštní od veřejného úřadu obdržené oprávnění (§§ 199, lit. b) tr. z. a 504 voj. tr. z.). Nemůže-li toto předstírané oprávnění úřadem vůbec uděleno býti, nelze tohoto ustanovení užiti (roz. ze dne 22. listopadu 1888 č. 8702, sb. č. 286).